

መጽሐፈ ኢዮኤል እና የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን - ቁጥር 4 ዓይ አራት

Jeff Pippenger
2026-01-06

ቁጥር 4 ዓይ አራት

ባለፈው ጽሑፋችን በብሉይ ኪዳን የመጀመሪያው መጽሐፍ በሆነው ዘፍጥረት ውስጥ ከምዕራፍ አሥራ አንድ እስከ ሀያ ሁለት፣ በአዲስ ኪዳን የመጀመሪያው መጽሐፍ በሆነው ማቴዎስ እና በአዲስ ኪዳንና በመጽሐፍ ቅዱስ ሁሉ የመጨረሻው መጽሐፍ በሆነው ራእይ የተወከሉትን ሦስቱን ተመሳሳይ የትንቢታዊ ምስክርነት መስመሮች እያመለከትን ጨርሰን ነበር። የዘፍጥረት መስመር ከአብራም ጋር ያለውን ቃል ኪዳን ይለይታል፤ የማቴዎስ መስመር ደግሞ ከክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን ጋር ያለውን ቃል ኪዳን ይለይታል። ጴጥሮስም የዘመናዊ መንፈሳዊ እስራኤል መጀመሪያና መጨረሻ ምልክት ሆኖ ቀርቧል። በሁለቱም መስመሮች መካከለኛ ጥቅሶች የእግዚአብሔርን ማጎተም ያሳያሉ፤ ከአብራም ጋር ያ “ግርዛት” ነበረ፤ ከጴጥሮስ ጋር ደግሞ የስሙ መለወጥ ነበረ። በራእይ ያለው የዚያ መስመር ማእከላዊ ጥቅስ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ቁጥር አሥራ ሁለት ነው።

እና ያየኸቸው አሥራ ቀንዶች አሥር ነገሥታት ናቸው፤ እነርሱም ገና መንግሥትን አልተቀበሉም፤ ነገር ግን ከአውሬው ጋር ለአንድ ሰዓት እንደ ነገሥታት ሥልጣንን ይቀበላሉ። ራእይ 17፡12።

አራት ዘፍጥረትና ማቴዎስ የመለኮትና የሰብአዊነት ጋብቻን ይለዩ ሲሆን፣ ራእይ ደግሞ በእሑድ ሕግ ጊዜ የአውሬውና የዘንዶውን ጋብቻ ይለያል። እነዚህ ሦስቱ መስመሮች ሁሉ ወደ እሑድ ሕግ ያመለክታሉ፤ በዚያም አንዱ ወገን የአውሬውን ምልክት ሲገልጥ፣ ሌላው ደግሞ የእግዚአብሔርን ማህተም ይገልጣል። በቁጥር አሥራ ሁለት ያለው የአውሬውና የዘንዶው ሐሰተኛ ቅጂ በአሜጋ መልኩ በአራት ዘፍጥረት አሥራ አንድ የተጠቀሰው የናምሩድ ግንብ ነው። በዚያ የሐሰተኛው ኪዳን ሃይማኖት ፍርድን ተቀበለ፤ በራእይ አሥራ ሰባትም ታላቁቱ ባቢሎን የሆነችው ጋለሞታ ትፈረዳለች። ናምሩድ ለቫቲካን አሜጋ አልፋ ነው፤ ስለዚህም ጵጵስናው ለናምሩድ ባቤል አልፋ አሜጋ የሆነችው ታላቁቱ ባቢሎን ናት።

ከእነዚህ ሦስት መካከለኛ ቁጥሮች ጋር በተያያዘ ልብ ሊባል የሚገባው ነገር፣ በመስመሩ እያንዳንዱ መካከለኛ ነጥብ ውስጥ የተካተተው ምስክርነት በእውነቱ ሦስት ቁጥሮች መሆኑ ነው።

ይህ በእኔና በእናንተ መካከል፣ ከአንተም በኋላ ባለው ዘርህ መካከል የምትጠብቁት ቃል ኪዳኔ ነው፤ በመካከላችሁ ያለ ወንድ ሁሉ ይገረዝ። የሸለፈታችሁንም ሥጋ ትገርዛላችሁ፤ ይህም በእኔና በእናንተ መካከል ያለው የቃል ኪዳን ምልክት ይሆናል። በትውልዳችሁም ውስጥ ያለ ወንድ ሁሉ፣ በቤት የተወለደ ወይም ከዘርህ ያልሆነ ከማንኛውም እንግዳ በገንዘብ የተገዛ፣ በስምንት ቀን ዕድሜ ሲሆን ይገረዝ። ዘፍጥረት 17፡10-12።

ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው፤ ስምዖን ባርዮና፣ ብጹዕ ነህ፤ ይህን የገለጠልህ ሥጋና ደም አይደለምና፣ ነገር ግን በሰማያት ያለ አባቴ ነው። እኔም ደግሞ እልሃለሁ፤ አንተ ጴጥሮስ ነህ፤ በዚችም ዐለት ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ፤ የሲኦልም ደጆች አያሸንፏችኋል። የሰማያትንም መንግሥት ቁልፎች እሰጥሃለሁ፤ በምድርም የምታስረው ሁሉ በሰማያት የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም የምትፈታው ሁሉ በሰማያት የተፈታ ይሆናል። ማቴዎስ 16፡17-19።

ነበረም፤ አሁንም የለምም ያ አውሬ፤ እርሱ ስምንተኛ ነው፤ ከሰባቱም ነው፤ ወደ ጥፋትም ይሄዳል።
ያየኸውም አሥሩ ቀንዶች እስከሁን መንግሥት ያልተቀበሉ አሥር ነገሥታት ናቸው፤ ነገር ግን ከአውሬው ጋር ለአንድ ሰዓት እንደ ነገሥታት ሥልጣን ይቀበላሉ። እነዚህ አንድ ሐሳብ አላቸው፤ ኃይላቸውንና ሥልጣናቸውንም ለአውሬው ይሰጣሉ። ራእይ 17፡11-13።

በናምሩድ ጡብና ጭቃ የተወከለው የሐሰተኛው ኪዳን ታሪክ፤ እንዲሁም በግንቡና በከተማው የተወከለው የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ሐሰተኛ ሥርዓቱ፤ በናምሩድ ታሪክ አጫጋ ውስጥ በአውሬው ምስል የተወከለውን ሐሰተኛ ሥርዓት ይወክላል። ሦስት መስመሮች፣ በሦስት ቁጥሮች ያሉ ሦስት ማዕከላዊ ነጥቦች ጋር፤ ሁሉም ስለ ሕይወት ኪዳንና ስለ ሞት ኪዳን ይመሰክራሉ። አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ከሰባቱ የሆኑት እውነተኛው ስምንተኛ ናቸው፤ ጳጳስናውም ብቻ ሐሰተኛው ነው። የናምሩድ ወገን በጋብቻቸው ጊዜ የአእምሮ አንድነት አላቸው፤ ይህም ከክርስቶስ አእምሮ ጋር አንድ ሆነው የተባበሩትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሚያስመስል ሐሰተኛ ነው። ሐሰተኛው አውሬ “ነበረ፤ የለምም” የሚለው፤ “ነበረ፤ አለ፤ ወደፊትም ይመጣል” የሚለው የክርስቶስ ሐሰተኛ ቅጂ ነው። በቁጥር ስምንት ውስጥ፣ በጳጳስናው የተወከለው የሐሰተኛው ሙሉ መግለጫ ተገልጦአል።

አንተ ያየኸው አውሬ ነበረ፤ አሁንም የለም፤ ከጥልቁም ይወጣል፤ ወደ ጥፋትም ይሄዳል፤ ከዓለም መሠረት ጀምሮ ስማቸው በሕይወት መጽሐፍ ያልተጻፈ በምድር ላይ የሚኖሩም፤ ነበረ አሁንም የለም ነገር ግን ያለውን አውሬ በሚያዩ ጊዜ ይደነቃሉ። ራእይ 17፡8።

ኢየሱስ የነበረው፣ ያለውም፣ እና ገና የሚመጣውም እርሱ ነው፤ እና ከሰባቱ የሆነው ስምንተኛው ፓፓሲ ደግሞ “ነበረ፤ አሁን ግን የለም፤ ሆኖም አለ” የተባለው አውሬ ነው። “አንዲት ሰዓት” የሚለው የዘንዶውና የአውሬው ጋብቻ የሚወክለው ታሪክ ከእሁድ ሕግ ጀምሮ ሲሆን፤ በዚያም ጊዜ በጴጥሮስና በአብራም የተወከሉት መቶ ሺህ እንደ ሰንደቅ ወደ ሰማይ ይወጣሉ፤ በዚያው በትክክል ጊዜ ፓፓሲም ይወጣል።

እኛ የዮሴፊን መጽሐፍ ለመመልከት የሞከርነው፣ ጴጥሮስ በጳንጤቆስጤ የሰጠውን መልእክት የዮሴፊ ፍጻሜ መሆኑን እንደገለጸ ከሚታወቀው አመለካከት ነው። በእያንዳንዳቸው አሥራ ሁለት ምዕራፎች ያሉአቸው በሦስቱ የቃል ኪዳን መስመሮች ውስጥ፣ የእያንዳንዱ መስመር መካከለኛዎቹ ሦስት ጥቅሶች ተመሳሳይ ታሪክን ይናገራሉ፤ እናም ጴጥሮስ በዚያ ታሪክ ውስጥ ከኢየሱስ ጋር በቂሳርያ ፊልጵስጦስ እንዳለ ይቀርባል፤ ይህም ፓኒየም ነው፤ ዓለሙም አሁን ሊያጋጥመው በአፋፋ ላይ ያለው ቦታ ነው። በፓኒየም፣ ጴጥሮስ ደግሞ በጳንጤቆስጤ ፍሰት ጊዜ በኢየሱሴም አለ። እነዚህ ሦስቱ የአሥራ ሁለት ምዕራፎች መስመሮች የእግዚአብሔር ማኅተም በክርስቶስ ሙሽራ ላይ እና የአውሬው ምልክት በሰይጣን ሙሽራ ላይ በሚታተምበት ጊዜ፣ በፓኒየምና በጳንጤቆስጤ ላይ ይገናኛሉ። የዮሴፊ መጽሐፍ ላይቅያዊቱ የሰባተኛ ቀን አድጌንቲስት ቤተ ክርስቲያን እንደጠፋች እውነታውን በምትነቃበት ጊዜ፣ በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ ያለውን የማንቂያ ጥሪ እየለየ ነው።

መጽሐፈ ኢዮሴፊ በአራት ትውልዶች አውድ ውስጥ ተቀምጦአል።

ለፈቱኤል ልጅ ለዮሴፊ የመጣው የእግዚአብሔር ቃል።

ይህን ስሙ፣ እናንተ ሽማግሌዎች፤ የምድሪቱም ነዋሪዎች ሁሉ አድምጡ።

ይህ በዘመናችሁ ወይስ በአባቶቻችሁ ዘመን ሆኖ ያውቃልን? ለልጆቻችሁ ንገሩአቸው፤ ለጆቻችሁም ለልጆቻቸው ይንገሩ፤ ለጆቻቸውም ለሌላ ትውልድ። የተረፈውን ከፈጣሪ አንበጣ አንበጣው በላው፤ ከአንበጣውም የተረፈውን ጉንዳን አንበጣ በላው፤ ከጉንዳን አንበጣውም የተረፈውን አባጫጓሬ በላው። ኢዮሴፊ 1፡1-4።

“ሽማግሌዎቹ” በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የማተም ዘመን ውስጥ የላኦዲቅያ ሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ናቸው፤ ማተምም በመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ጊዜ ይፈጸማል። “ሽማግሌዎቹ” በሕዝቅኤል “የጥንት ሰዎች” ተብለው ተመስለዋል።

እርሱም እንዲህ አለኝ፡- የሰው ልጅ ሆይ፡ የእስራኤል ቤት ሽማግሌዎች በጨለማ ውስጥ፡ እያንዳንዱ በምስሉ ክፍሎች ውስጥ የሚያደርጉትን አይተሃልን? እነርሱም፡- እግዚአብሔር አያየንም፤ እግዚአብሔር ምድሪቱን ትቶአል ይላሉና። ሕዝቅኤል 8፡12።

መነሳሳት በግልጽ ሁኔታ የሚያሳየው በሕዝቅኤል ምዕራፍ ዘጠኝ ያለው ማተምም ከራእይ ምዕራፍ ሰባት ያለው ማተምም አንድ መሆኑን ነው። እንዲሁም በምዕራፍ ስምንት የተገለጹት አራቱ እየተባባሱ የሚሄዱ ርኩሶች ውስጥ ያሉት “ሽማግሌዎች” በቁጥር 25 እንደሚወከሉ ደግሞ ግልጽ ነው። የእግዚአብሔርን መንጋ ጠባቂዎች ሊሆኑ የሚገባቸው ሃያ አምስቱ “ሽማግሌዎች” ለፀሐይ የሚሰግዱት እነዚያ ሰዎች ናቸው። እነርሱም መጀመሪያ የሚፈረድባቸው ናቸው። ከሚመለሱበት መቅደስ አንጻር ሲታይ፡ ሁለት የካህናት ወገኖችንና ሊቀ ካህኑን ይወክላሉ። በእሑድ ሕግ ጊዜ፣ ለፀሐይ ይሰግዳሉ፣ የአውሬውንም ምልክት ይቀበላሉ፣ ለዘንዶውና ለአውሬው እንዲሁም ለሐሰተኛው ነቢይ ስምምነታቸውን እየገለጹ። እነዚህ 25 ሰዎች በቆሬ፣ በዳታንና በአቤሮን ዓመፅ ውስጥ በነበሩት 250 ሰዎች በምሳሌ ተመስለው ነበር፤ እነርሱም ዕጣን በሚያቀርቡት 250 ሰዎች የሚተባበሩትን ሰስት እጥፍ ኅብረት የሚወክሉ ናቸው። የክህደቱ ሰስቱ ዋና መሪዎች ምድር አፏን ከፍታ በዋጠቻቸው ጊዜ ሞቱ።

ሙሴም እንዲህ አለ፡- “እግዚአብሔር እኔን ይህን ሁሉ ሥራ እንዳደርግ እንደላከኝ፣ እንግዲህ በዚህ ታውቃለችሁ፤ እኔ ይህን ከራሴ ፈቃድ አላደረግሁትምና። እነዚህ ሰዎች ሰው ሁሉ የሚሞተውን የተለመደ ሞት ቢሞቱ፣ ወይም ሰው ሁሉ እንደሚጎበኝበት ጉብኝት ቢጎበኙ፣ እግዚአብሔር አልላከኝም ማለት ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር አዲስ ነገር ቢያደርግ፣ ምድርም አፏን ከፍታ እነርሱንና የሚመለከታቸውን ሁሉ ብትውጥ፣ ሕያዋንም ሳሉ ወደ ጉድጓድ ቢወርዱ፤ እንግዲህ እነዚህ ሰዎች እግዚአብሔርን እንዳስቆጡ ትረዳላችሁ።”

እንዲሁም ሆነ፤ እርሱ እነዚህን ቃላት ሁሉ ከተናገረ በኋላ፡ ከእነርሱ በታች ያለው ምድር ተሰነጠቀች፤ ምድርም አፏን ከፍታ እነርሱንና ቤቶቻቸውን፣ የቆሬም ወገኖች ሰዎችን ሁሉና ኅብረታቸውን ሁሉ ዋጠቻቸው። እነርሱና የእነርሱ የሆነው ሁሉ ሕያዋን ሳሉ ወደ ጉድጓድ ወረዱ፤ ምድርም በላያቸው ተዘጋች፤ ከማኅበሩም መካከል ጠፋ።

በዙሪያቸውም የነበሩ እስራኤል ሁሉ በእነርሱ ጩኸት ሸሹ፤ “ምድር እኛንም እንዳትውጠን” ብለው ነበርና። ከእግዚአብሔርም ዘንድ እሳት ወጣ፣ ዕጣንም ያቀረቡትን ሁለት መቶ አምሳ ሰዎች በላች። ዘኁልቀ 16፡28-35።

የ1888 ዓመፅ በቆሬ፣ ዳታን፣ አቤሮን እና ዕጣን ባቀረቡት 250 ሰዎች ዓመፅ ተምሳሌት ተደርጎ ቀርቦአል። እነዚያ 250 ሰዎች ከሦስት እጥፍ ጥምረት ጋር ኅብረት መሥርተው ነበር፤ ይህም የምድር አውሬው የሆነቸው ዩናይትድ ስቴትስ አፏን ከፍታ እንደ ዘንዶ ስትናገር ወደሚመጣው የእሁድ ሕግ ይደርሳል። በዚያን ጊዜ፣ ልክ ዕጣን ባቀረቡት 250 ሰዎች ከሰማይ በወረደ እሳት እንደ ጠፋ ሁሉ፣ የኋለኛው ዝናብ ያለ መጠን ይፈስሳል። እነዚህ 250 ሰዎች በየእሁድ ሕግ ጊዜ በኋለኛው ዝናብ መፍሰስ ወቅት የሚጠፋ የሐሰት ሃይማኖታዊ ሥርዓትን ይወክላሉ። ምድር ቆሬንና ባልንጀሮቹን መክፈቷ፣ ዩናይትድ ስቴትስ አፏን ከፍታ እንደ ዘንዶ መናገሯን የሚለይ የራእይ አሥራ አንድ መንቀጥቀጥ ነው። በእነዚያ 250 ሰዎች ላይ ከሰማይ እሳት በወረደ ጊዜ፣ ያ በቀርሜሎስ ተራራ ላይ ያለውን የኤልያስን እሳት፣ በዚያም እነዚያ የሐሰት ነቢያት በተገደሉበት ጊዜ፣ ተምሳሌት አድርጎ አመለከተ። የኤልያስ እሳት በቀርሜሎስ ተራራ ላይ ከእሁድ ሕግ ጋር ይስማማል፤ ስለዚህ በ250ዎቹ ሰዎች ላይ የመጣው እሳት የኋለኛው ዝናብ የእሁድ ሕግ እሳት ነው።

በዘጉልቀው ውስጥ ስለ ቆሬ ዓመፅ የሚናገረው ክፍል፣ ኢያሱና ካሌብ እንዳቀረቡት በተስፋይቱ ምድር መልእክት ላይ ከተነሣው ዓመፅ ጋር በትንቢታዊ ሁኔታ የተጣጣመ ነው። ያ ዓመፅ መጽሐፍ ቅዱሳዊውን “የማስቈጣት ቀን” ይወክላል። ስለ ቆሬ ዓመፅ የሚናገረው ክፍልም፣ “እነዚህ ሰዎች እግዚአብሔርን እንዳስቈጡት ታውቃላችሁ” ይላል።

የሚያስተውሉት ጥበበኞች ናቸው፤ ጥበበኞቹም የቆሬ ዓመፅ ታሪክ በተስፋይቱ ምድር ስለ ኢያሱ መልእክት ላይ በተነሳው ዓመፅ ላይ እንዲተገበር ሊገባቸው ይገባል። ያ ዓመፅ በቃዴስ ተፈጸመ፤ ቃዴስም ሆነ የቆሬ ዓመፅ ሁለቱም በእሁድ ሕግ ጊዜ የሰበተኛ ቀን አድቤንቲዝም ዓመፅ ናቸው። ቆሬና ዕጣን ያቀረቡት 250 ሰዎች፣ በሕዝቅኤል 8 ውስጥ ለፀሐይ ሲሰግዱ የታዩትን 25 ሰዎች ይወክላሉ። በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ውስጥ ያሉት እነዚያ ሽማግሌዎች፣ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ምልክት በሆነችው በኢየሩሳሌም ውስጥ የሚፈጸሙትን ከአራት እየተባባሱ የሚሄዱ ርኩሶች አራተኛውን ይወክላሉ።

የመጀመሪያው ርኩሶት የቅንዓት ምስል ነው፤ ሁለተኛው የተሰወሩ ክፍሎች ናቸው፤ ሦስተኛውም ለታሙዝ ማልቀስ ነው፤ ከዚያም ሃያ አምስቱ ሰዎች ለፀሐይ ይሰግዳሉ። ከዚያም ምዕራፍ ዘጠኝ በምዕራፍ ስምንት ለተመለከቱት ርኩሶች የሚቃትቱና የሚያለቅሱትን ይለያል። የሚቃትቱና የሚያለቅሱት ከምሥራቅ በሚወጣው መልአክ ይታተማሉ። መልአክ መልእክተኛ ነው፤ መልእክትንም ይወክላል።

ከምሥራቅ የሚመጣው የማጎተም መልእክት፣ የምሥራቅ ነፋስ መልእክት ነው፤ ይህም የእስልምና መልእክት ነው። አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ከታተሙ በኋላ፣ አጥፊ መላእክት ሥራቸውን ይጀምራሉ፤ ይህም ውጫዊው የትንቢት መስመር “ብሔራዊ ክህደት በብሔራዊ ጥፋት ይከተላል” ብሎ የሚያስተምረው በታ በትክክል ነው። በቆሬ የተወከሉት ላይ ፍርዱ ከመፈጸሙ በፊት፣ ዐመፀኞቹ ከኢየሩሳሌም ውጭ ይወሰዳሉ። ንጢአተኞቹ ከኢየሩሳሌም ይወገዳሉ፣ ምክንያቱም ከኢየሩሳሌም የሚሸሹት ጻድቃን አይደሉም።

እንዲሁም መንፈሱ አነሣኝ፣ ወደ ምሥራቅ የሚመለከተው ወደ እግዚአብሔር ቤት ምሥራቃዊ በር አመጣኝ፤ እነሆም፣ በበሩ መግቢያ ላይ ሀያ አምስት ሰዎች ነበሩ፤ በመካከላቸውም የዓዘር ልጅ ያዓዘንያንና የበናያስ ልጅ ፈላጥያን፣ የሕዝቡን አለቆች አየሁ።

ከዚያም እንዲህ አለኝ፡- የሰው ልጅ ሆይ፣ በዚች ከተማ ክፉ ነገርን የሚያስቡና ክፉ ምክርን የሚሰጡ ሰዎች እነዚህ ናቸው፤ እነርሱም፣ “ጊዜው አልቀረበም፤ ቤቶችን እንሥራ፤ ይህች ከተማ ድስት ናት፣ እኛም ሥጋ ነን” የሚሉ ናቸው።

ስለዚህ በእነርሱ ላይ ትንቢት ተናገር፤ አንተም የሰው ልጅ ሆይ፣ ትንቢት ተናገር። የጌታም መንፈስ በእኔ ላይ ወረደ፣ እንዲህም አለኝ፤ ተናገር፤ ጌታ እንዲህ ይላል፤

ስለዚህ እናንተ የእስራኤል ቤት ሆይ፣ እንዲህ አላችሁ፤ በአእምሮአችሁ የሚወጡትን ነገሮች ሁሉ፣ እያንዳንዳቸውንም እኔ አውቃለሁ። በዚህች ከተማ የተገደሉባችሁን አብዝታችኋል፣ ጎዳናዎቿንም በተገደሉት ሞልታችኋል። ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በመካከልዎ ያኖራችኋቸው የተገደሉባችሁ፣ እነርሱ ሥጋ ናቸው፣ ይህችም ከተማ ድስት ናት፤ እናንተን ግን ከመካከልዎ አወጣችኋለሁ። ሰይፍን ፈርታችኋል፤ እኔም ሰይፍን በእናንተ ላይ አመጣለሁ፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። ከመካከልዎም አወጣችኋለሁ፣ በእንግዶችም እጅ አሳልፌ እሰጣችኋለሁ፣ ፍርድንም በመካከላችሁ አደርጋለሁ። በሰይፍ ትወድቃላችሁ፤ በእስራኤል ዳርቻ እፈርድባችኋለሁ፤ እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። ይህች ከተማ ድስታችሁ አትሆንም፣ እናንተም በመካከልዎ ያለ ሥጋ አትሆኑም፤ ነገር ግን በእስራኤል ዳርቻ እፈርድባችኋለሁ። እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ፤ ምክንያቱም በሥርዓቱ አልሄዳችሁምና፣ ፍርዶቼንም አላደረጋችሁም፣ ነገር ግን በዙሪያችሁ እንዳሉ አሕዛብ ልማድ መሠረት አድርጋችኋል።

እኔም ትንቢት በምናገርበት ጊዜ የበናያስ ልጅ ፈላጊ ሞተ። እኔም በፊት ተደፍቼ በታላቅ ድምፅ ጮኽሁና፣ “አቤቱ እግዚአብሔር! የእስራኤልን ቅሬታ ፈጽሞ ታጠፋለህን?” አልሁ። ሕዝቅኤል 11፡1-13።

ኢየሩሳሌም በእሁድ ሕግ ጊዜ ንጹሕ ትደረጋለች፤ ስንዴውም ከእንክርዳዱ በሚለይበት ጊዜ። በ25ቱ ወይም በቆሬ 250 የተመሰሉት ሰዎች ሊሞቱ ወደ ኢየሩሳሌም “ድንበር” ወደ ውጭ ይወሰዳሉ። 25 ለአንድ ሳምንት ያገለገሉ ካህናት ቁጥር ነው፤ እና በአሥር እጥፍ በሆነው 250 በሚወከልበት ጊዜ ዓለም አቀፍ ቤተ ክርስቲያንን ይወክላል፤ ምክንያቱም አሥር የዓለም አቀፍነት ምልክት ነውና። ታጋይቱ ቤተ ክርስቲያን ከስንዴና ከእንክርዳድ የተቀላቀለች ቤተ ክርስቲያን መሆኗ ተገልጿል፤ ድል ነሺቱ ቤተ ክርስቲያን ግን ስንዴ ብቻ የሆነችውን ቤተ ክርስቲያን ትወክላለች።

“እግዚአብሔር ሕያው ቤተ ክርስቲያን የለውምን? ቤተ ክርስቲያን አለው፤ ነገር ግን እርስዎ ድል ያሸነፈችው ቤተ ክርስቲያን ሳትሆን ተዋጊቱ ቤተ ክርስቲያን ናት። ጉድለት ያላቸው አባላት እንዳሉ፤ በስንዴውም መካከል እንክርዳድ እንዳለ እናዝናለን። ኢየሱስ እንዲህ አለ፡- ‘መንግሥተ ሰማያት መልካም ዘር በእርሻው ላይ ዘርቶ ነበር ከአንድ ሰው ጋር ትመሰላለች፤ ሰዎች ግን ተኝተው ሳሉ ጠላቱ መጥቶ በስንዴው መካከል እንክርዳድ ዘራና ሄደ። ... የቤቱም ባለቤት አገልጋዮች መጥተው ጌታ ሆይ፤ በእርሻህ ላይ መልካም ዘር አልዘራህምን? እንግዲያስ እንክርዳድ ከወዴት መጣበት? አሉት። እርሱም፤ ጠላት ይህን አድርጓል አላቸው። አገልጋዮቹም፤ እንግዲህ ሄደን እንሰብስበው ዘንድ ትወዳለህን? አሉት። እርሱ ግን፤ አይሆንም፤ እንክርዳዱን ስትሰበስቡ ከእርሱ ጋር ስንዴውን ደግሞ እንዳትነቅሉ ብሎ አላቸው። እስከ መከር ድረስ ሁለቱም አብረው ይድጉ፤ በመከሩም ጊዜ ለአጫጆቹ፤ በመጀመሪያ እንክርዳዱን ሰብስባችሁ ለማቃጠል በነዶ እሰሩት፤ ስንዴውን ግን ወደ ጎተራዬ ሰብስቡት እላለሁ።”

በስንዴና እንክርዳድ ምሳሌ ውስጥ፤ እንክርዳዱ ለምን መነቀል እንዳይገባው የሚያሳየውን ምክንያት እናያለን፤ ይህም ስንዴው ከእንክርዳዱ ጋር እንዳይነቀል ነው። የሰው አስተያየትና ፍርድ ከባድ ስህተቶችን ያደርግ ነበር። ነገር ግን ስህተት ከመደረጉና አንዲት ብቻ የስንዴ ቅጠል እንኳ ከመነቀል ይልቅ፤ ጌታው “ሁለቱም እስከ መከሩ ድረስ አብረው ይድጉ” ይላል፤ ከዚያም መላእክቱ ለጥፋት የተመደበውን እንክርዳድ ይሰበስባሉ። ምንም እንኳ በእውነት የገፋ ብርሃንን እንደሚያምኑ የሚናገሩ በእኛ ቤተ ክርስቲያናት ውስጥ፤ እንደ እንክርዳድ በስንዴ መካከል ያሉ ጉድለተኞችና ስህተተኞች ቢኖሩም፤ እግዚአብሔር ታጋሽና ትዕግሥተኛ ነው። የሚሳሳቱትን ይገስጻል ያስጠነቅቃልም፤ ነገር ግን ለእነርሱ ሊያስተምራቸው የሚፈልገውን ትምህርት ለመማር ዘገይተው ያሉትን አያጠፋቸውም፤ እንክርዳዱንም ከስንዴው አይነቅልም። እንክርዳድና ስንዴ እስከ መከሩ ድረስ አብረው ይድጉ ዘንድ ነው፤ ስንዴውም ሙሉ እድገቱና ብስለቱ ሲደርስ፤ እንዲሁም በበሰለ ጊዜ በባሕርይ ምክንያት፤ ከእንክርዳዱ ፈጽሞ ተለይቶ ይታወቃል።

“በምድር ላይ ያላቸው የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ፍጹም አትሆንም፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በአለፍጽምና ምክንያት ቤተ ክርስቲያኑን አያጠፋም። በእውቀት ያልተመራ ቅንዓት የተሞሉ፤ ቤተ ክርስቲያኑን ለማንጸትና ከስንዴው መካከል እንክርዳዱን ለመንቀል የሚፈልጉ ነበሩ፤ ወደፊትም ይኖራሉ። ነገር ግን ክርስቶስ በስህተት ላይ ካሉትና በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለማይመለሱት እንዴት መሥራት እንደሚገባ ልዩ ብርሃን ሰጥቶአል። የቤተ ክርስቲያን አባላት በባሕርይ ጉድለት አለባቸው ብለው የሚያስቡአቸውን ለመቁረጥ ድንገተኛ፤ በቅንዓት የተነሣ፤ ፈጣን እርምጃ ሊወስዱ አይገባም። እንክርዳድ ከስንዴው መካከል ይታያል፤ ነገር ግን እንክርዳዱን መተው ከእግዚአብሔር የተወሰነው መንገድ ሳይሆን እሱን ለመንቀል መሞከር ከዚያ ይልቅ የበለጠ ጉዳት ያደርሳል። ጌታ በእውነት የተመለሱትን ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲያመጣ፤ ሰይጣንም በዚያኑ ጊዜ ያልተመለሱ ሰዎችን ወደ ህብረቷ ያስገባል። ክርስቶስ መልካሙን ዘር ሲዘራ፤ ሰይጣን እንክርዳዱን ይዘራል። በቤተ ክርስቲያን አባላት ላይ ሁልጊዜ የሚሠሩ ሁለት ተቃራኒ ተጽእኖዎች አሉ። አንዱ ተጽእኖ ለቤተ ክርስቲያን መንጸት ይሠራል፤ ሌላው ግን ሕዝቡን የእግዚአብሔር ለማበላሸት ይሠራል።” Testimonies to Ministers, 45, 46.

ክፋዎች ለመጥፋት ከኢየሩሳሌም ውጭ ይወሰዳሉ። እነርሱ የሚወገዱት በመከር ዘመን ነው፤ ይህም ደግሞ ስንዴው የበሰለበት ጊዜ ነው። ምክንያቱም በዚያን ጊዜ ስንዴው ከሁለቱ የጳጳስ ጠቆስጦ የማወዛወዝ ጎብኝቶች የመጀመሪያው ፍሬ የማወዛወዝ መባ እንዲሆን በአንድነት ይሰበሰባል። የስንዴው የመጀመሪያ ፍሬ መከር የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት የተለየ ርዕስ ነው። የስንዴና የእንክርዳድ መለየት ይህንኑ ርዕስ ይመለከታል። እናም ብዙዎቹ የክርስቶስ ምሳሌዎች ይህን እጅግ አስፈላጊ የትንቢት የመንገድ ምልክት ያመለክታሉ።

«ደግሞም፣ እነዚህ ምሳሌዎች ከፍርድ በኋላ የምሕረት ጊዜ እንደሚከተሉ ያስተምራሉ። የወንጌል ሥራ ሲፈጸም፣ ወዲያውኑ በመልካሙና በክፋው መካከል መለየት ይከተላል። የእያንዳንዱም ወገን እጣ ፈንታ ለዘላለም ጸንቶ ይቆማል።» Christ's Object Lessons, 123.

መቶ አርባ አራት ሺህ የስንዴ መባ ናቸው፤ ሦስተኛውም መልአክ ስንዴውን ከእንክርዳድ ይለያል።

“ከዚያም ሦስተኛውን መልአክ አየሁ። ከእኔ ጋር የነበረው መልአክ እንዲህ አለ፡- ‘ቃላት የሚያስፈራ ነው፤ ተልእኮውም የሚያስደንቅ ነው። እርሱ ስንዴውን ከእንክርዳድ የሚለይ፣ ስንዴውንም ለሰማያዊው ጎተራ የሚያትም ወይም የሚያስር መልአክ ነው።’ እነዚህ ነገሮች ሙሉ ልብን፣ ሙሉ ትኩረትንም ሊያስይዙ ይገባል። እንደገናም፣ እኛ የመጨረሻውን የምሕረት መልእክት እየተቀበልን ነን ብለው የሚያምኑ ሰዎች፣ በየቀኑ አዲስ ስሕተት ከሚቀበሉ ወይም ከሚያጠጡ ሰዎች የተለየ መሆናቸው አስፈላጊ መሆኑን ተገልጦልኝ። ወጣትም ሆነ ሽማግሌ፣ በስሕተትና በጨለማ ውስጥ ያሉትን ሰዎች ስብሰባ እንዳይካፈሉ አየሁ። መልአኩም እንዲህ አለ፡- ‘አእምሮ ምንም ትርፍ በሌላቸው ነገሮች ላይ መኖሩን ይቁም።’” Manuscript Releases, volume 5, 425.

ሦስተኛው መልአክ ስንዴውን ያትማል። እንዲሁም ስንዴውን ከእንክርዳድ ይለያል። ሦስተኛው መልአክ የእሑድ ሕግን ይወክላል፤ በዚያም የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድጌንቲስት ቤተ ክርስቲያንን አመራር የሚወክሉት 25 ወንዶች ከኢየሩሳሌም ውጭ ተወስደው ይፈረድባቸዋል። በዚያ ጊዜ ተዋጊቱ ቤተ ክርስቲያን ድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያን ትሆናለች።

“ሥራው በቅርቡ ሊፈጸም ነው። ታማኝነታቸውን ያረጋገጡ የተዋጊቱ ቤተ ክርስቲያን አባላት ድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያን ይሆናሉ። እስከ አሁኑ አቋማችን ድረስ በእድገታችን የተወሰደውን እያንዳንዱን እርምጃ ተመልክቼ ያለፈውን ታሪካችን ስንገምግም፣ እንዲህ ልል እችላለሁ፤ እግዚአብሔርን አመስግኑ! እግዚአብሔር ያደረገውን ስመለከት፣ በመደነቅ እሞላለሁ፣ ክርስቶስንም እንደ መሪ በመተማመን እሞላለሁ። ለወደፊቱ የምንፈራው ነገር ምንም የለም፣ ጌታ የመራንበትን መንገድና በያለፈው ታሪካችን ያስተማረንን ትምህርት ካልረሳን በቀር።” General Conference Bulletin, January 29, 1893.

የእንክርዳድን ከስንዴው መለየት የሚመለከተው የትንቢት ርዕስ ጉዳይ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ዋና ርዕስ ጉዳይ ነው። ክርስቶስ ቤተ መቅደሱን ሲያነጻ የዚህ ሥራ ምሳሌ ነው፤ ከፍተኛው ጫፍ ግን በእሑድ ሕግ ጊዜ ይደርሳል። ምክንያቱም ለፍርድ የተመደቡት ሰዎች እንዲሞቱ ወደ ኢየሩሳሌም ዳርቻ ሲወሰዱ እናያለን።

“ኢየሱስ የሕዝብ አገልግሎቱን በጀመረ ጊዜ፣ ቤተ መቅደሱን ከርኩሰት የተነሣ ከሚያስከትለው የቅድስና ስድብ አነጻው። ከአገልግሎቱም የመጨረሻ ተግባሮች መካከል ሁለተኛው የቤተ መቅደስ መንጻት ነበረ። እንዲሁም ለዓለም ማስጠንቀቂያ በሚደረገው የመጨረሻ ሥራ ውስጥ፣ ለቤተ ክርስቲያናት ሁለት የተለየ ጥሪዎች ይቀርባሉ። የሁለተኛው መልአክ መልእክት፣ ‘ባቢሎን ወድቃለች፣ ወድቃለች፣ ያች ታላቁቱ ከተማ፤ ስለ ዝሙቷ ቀጣዩ የወይን ጠጅ አሕዛብን ሁሉ አጠጥታለችና’ (ራእይ 14፡8) ነው። እናም በሦስተኛው መልአክ መልእክት ታላቅ ጩኸት ውስጥ ከሰማይ የሚል ድምፅ ይሰማል፡- ‘ሕዝቤ ሆይ፣ በኃጢአቷ እንዳትካፈሉ፣ ከመቅሰፍቶቿም እንዳትቀበሉ፣ ከእርስዎ ውጡ፤ ኃጢአቶቿ እስከ ሰማይ ደርሰዋልና፣ እግዚአብሔርም በደሎቿን አስቦአል’ (ራእይ 18፡4, 5)።” የተመረጡ መልእክቶች፣ መጽሐፍ

የስንዴና የእንክርዳድ ቤተ ክርስቲያን እስከ እሁድ ሕግ ቀውስ ድረስ ትኖራለች፤ በዚያን ጊዜም እንክርዳዶቹ የሚወገዱት በሰው ኃይል ሳይሆን በሦስተኛው መልአክ ነው—ይህም እሁድ ሕግን ይወክላል፤ ነገር ግን ደግሞ የኋለኛው ዝናብ መልአክት እየበረታ ወደ ታላቅ ጩኸት ሲገባ ያመለክታል። እንክርዳዶቹ እንደ ስንዴው ሁሉ የትንቢታዊ ምስክርነት አካል ናቸው። የእግዚአብሔር አምላካዊ አስተዳደር እስከ እሁድ ሕግ ይደርሳል፤ ሦስተኛውም መልአክ መቅደሱን ለሁለተኛ ጊዜ ያነጻል። እርሱ በጥቅምት 22, 1844 አነጻው፤ ሁለተኛውም የመቅደስ መንጻት እሁድ ሕግ ነው።

ወደ እሁድ ሕግ የሚመሩ የታሪክ ውጫዊ ክስተቶች፣ እንደ እንክርዳዱ፣ ስንዴው፣ እና የሁለቱ ወገኖች መታሰር እንደሆኑት ሁሉ፣ የድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያን ምስክርነት ዋና ክፍል ናቸው። የራእይ መጽሐፍ የመዝጊያ መልአክቶች የሦስቱ መላእክት መልአክቶች ናቸው፤ እነርሱም ሁለቱን ወገኖች ይለያሉ እና ያስራሉ፤ ነገር ግን እህት ዋይት እነዚያ “የመዝጊያ መልአክቶች” “መከሩን እንዲበስል እንደሚያደርጉ” መለየቷን ማየት አስፈላጊ ነው። መከሩን እንዲበስል የሚያደርገው የመዝጊያ መልአክት የኋለኛው ዝናብ ነው፤ እርሱም 250ዎቹን ሰዎች “ለጥፋት እሳቶች እንደ ነዶ እሸቶች” የሚያስር እሳት ነው።

“ለዮሐንስ በቤተ ክርስቲያን ልምምድ ውስጥ ያሉ ጥልቅና እጅግ አስደናቂ ጉዳዮች ተከፈቱለት። እርሱ የእግዚአብሔርን ሕዝብ አቋም፣ አደጋዎች፣ ተጋድሎዎች፣ እና የመጨረሻ ማዳናቸውን አየ። የምድርን መከር እንዲበስል የሚያደርጉትን የመደምደሚያ መልአክቶች ይመዘግባል፤ ይህም ወይ ለሰማያዊው ጎተራ እንደ እህል ነዶች ወይም ለጥፋት እሳት እንደ እንጨት እስሮች እንዲሆኑ ነው። እጅግ ታላቅ አስፈላጊነት ያላቸው ጉዳዮች ተገለጡለት፤ በተለይም ለመጨረሻይቱ ቤተ ክርስቲያን፣ ከስህተት ወደ እውነት የሚመለሱት ከፊታቸው ስለሚገኙት አደጋዎችና ተጋድሎዎች እንዲማሩ። በምድር ላይ ስለሚመጣው ነገር ማንም በጨለማ ውስጥ መኖር አያስፈልገውም።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 341።

መቅደሱን ማንጻቱ ደግሞ፣ ዮሐንስ መጥምቅ ከራሱ አገልግሎት በኋላ የሚመጣው እርሱ እንደሆነ አስተዋወቀው በነበረው የ“Dirt Brush man” ሥራ ተመስሎ ይታያል። እርሱም በሚለር ሕልም ውስጥ ቆሻሻውን የሚጠርግ ነው።

“ጌታ በጻድቃንና በክፍዎች መካከል ያለውን ልዩነት ሊገልጥ በቅርብ ነው፤ ምክንያቱም ‘መንጠሪያው በእጁ ነው፤ አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራዋል፤ ስንዴውንም ወደ ጎተራው ይሰበስባል፤ እሸቱን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል።” Review and Herald, November 8, 1892.

ኢሳይያስ በእህት ዋይት ዘንድ ተጠቅሷል፤ እርሷም በ1849 ጌታ የሕዝቡን ቀሪዎች ለመሰብሰብ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ እንደረጋ መለየቷ ጊዜ፣ ኢሳይያስና እህት ዋይት የመቶ አርባ አራት ሺህ የመጨረሻ መሰብሰብን እየለዩ ናቸው። የመሰብሰቡ ሂደት በመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ እንደተወከለ የመበተንና የመሰብሰብ ሂደትን ያካትታል፤ ይህም በመዘግየት ጊዜ መጨረሻ ወደሚፈጸም መሰብሰብ ይመራል። ከእነዚህ ከመቶ አርባ አራት ሺህ ማንተም ጋር የተያያዙ እያንዳንዱ አካላት የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት የተለየ ርዕስ ናቸው። ጌታ ኃጢአትን ወደ መደምደሚያው ለማምጣት እንደ መሣሪያው የሚጠቀምበት ውጫዊ ታሪክ በዳንኤል 11:11 ተወክሏል፤ የመጨረሻውም መሰብሰብ በኢሳይያስ 11:11 ይገኛል፤ የመዘግየት ጊዜውም መጨረሻ በራእይ 11:11 ይገኛል፤ በእሁድ ሕግ ጊዜ የስንዴና የእንክርዳድ መለየትም በሕዝቅኤል 11:11 ይገኛል፡-

ይህች ከተማ ድስታችሁ አትሆንም፤ እናንተም በውስጧ ያለው ሥጋ አትሆኑም፤ ነገር ግን በእስራኤል ድንበር እፈርድባችኋለሁ። ሕዝቅኤል 11፡11።

በዮኤል ውስጥ “አዲሱ ወይን” የመቅደሱ ጠባቂዎች ሊሆኑ ከነበሩት የጥንቱ ሽማግሌዎች ተቋርጦአል። የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልአክት የዮኤል አዲሱ ወይን ነው፤ በእሁድ ሕግም የሚወርደው እሳት

በጴንጤቆስጤ እሳት ተመስሎ ተገልጦአል። ያ እሳት መልእክትን ይወክላል፤ ይህም አዲሱ ወይን ነው፤ ነገር ግን ዕጣን ያቀረቡትን 250 ሰዎች የሚያጠፋ መልእክት ደግሞ ነው። የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድጌንቲስት ቤተ ክርስቲያን በእሁድ ሕግ ላይ ትያበቃለች፤ ምክንያቱም በዚያን ጊዜ እሳቱ ያለ መጠን ይፈስሳልና ዕጣን ያቀረቡትን 250 ሰዎች ያጠፋል፤ ስለዚህም የእነርሱን የአምልኮ ሥርዓት ያጠፋል።

የሰባተኛው ቀን አድጌንቲስት ቤተ ክርስቲያን በእሁድ ሕግ ጊዜ ታማኝ ብትሆን፤ የአሜሪካ አንድ ሀገር መንግሥት ኃይልና ብርታት ይዘጋታል። ታማኝ ካልሆነች ግን፤ ስሟን ብቻ ወደ የመጀመሪያ ቀን አድጌንቲስት ቤተ ክርስቲያን ወይም ወደ ሌላ የቅርብ ተመሳሳይ ስም ትቀይራለች። ጻድቅ ብትሆንም ወይም ዓመፀኛ፤ የሰባተኛው ቀን አድጌንቲስት ቤተ ክርስቲያን ከእሁድ ሕግ አትሻገርም። የትንቢታዊው ምስክርነት አድጌንቲዝም በ9/11 የቀድሞ መንግሥትን መልእክት እንደ ጣለ ያሳያል፤ እነዚያም የቀድሞ መንግሥት በእሁድ ሕግ ወደ ተዘጋው በር ይመራሉ። እነዚያ 25 ሰዎች በሕዝቅኤል ክፍል “የሕዝቡ አለቆች አዙር ልጅ ያዘንያ እና የበናያስ ልጅ ፈላጥያ” ተብለው ተወክለው ነበር።

ስማቸው የእግዚአብሔር ሕዝብ ባሕርያትን እንደሚገልጽ ይመስላል፤ ነገር ግን ያ ስም መጠራት ብቻ ነው። ያዓዛንያ ማለት “እግዚአብሔር ይሰማል” ማለት ነው፤ እርሱም “መርዳትና መጠበቅ” ማለት የሆነው የአዙር ልጅ ነው። ሲስተር ዋይት እነዚያ 25 ሰዎች “አዙር” እንደሚወክለው ጠባቂዎች ሊሆኑ እንደነበር ትናገራለች። ልጁ እግዚአብሔርን “ይሰማ” ዘንድ እንደሚመስል ቢናገርም፤ እርሱ ግን እያዩ የማያዩ፤ እየሰሙም የማይሰሙ ወገን ነው። ፈላጥያ ማለት “በእግዚአብሔር የተዳነ” ማለት ነው፤ አባቱም “በናያ” ማለት “እግዚአብሔር ሠርቶአል” ማለት ነው። ሕዝቅኤል የማስጠንቀቂያውን መልእክት በጨረሰ ጊዜ ፈላጥያ ሞተ።

ይህች ከተማ ድስታችሁ አትሆንም፤ እናንተም በውስጧ ያለው ሥጋ አትሆኑም፤ ነገር ግን በእስራኤል ድንበር እፈርድባችኋለሁ። እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃለችሁ፤ በሕጌ አልተመለሰሁምና፤ ፍርዶቼንም አልፈጸማችሁም፤ ነገር ግን በዙሪያችሁ እንዳሉት አሕዛብ ልማድ አድርጋችኋል። እኔም ሳስተንብይ፤ የበናያስ ልጅ ፈላጥያ ሞተ። እኔም በፊቴ ተደፍቼ በታላቅ ድምፅ ጮኽሁና፤ አልሁ። አቤቱ ጌታ እግዚአብሔር! የእስራኤልን ቀሪ ፍጹም ታጠፋለህን? ሕዝቅኤል 11:11-13።

ፈላጥያ በሕዝቅኤል ታላቅ ጩኸት ሞተ። ስንዴው በራእይ አሥራ አንድ ፍጻሜ መሠረት በ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 በመንገድ ላይ ሞተ። ስንዴው ሙሴና ኤልያስ ናቸው፤ የእግዚአብሔር ቃል የመጀመሪያው ጸሐፊ፤ እና ሊመጣ ያለው የኤልያስ ተስፋ በብሉይ ኪዳን የመጨረሻው መግለጫ ነው። አልፋና አሜጋ በሰዶምና በግብፅ መንገድ ላይ ተገደሉ፤ ነገር ግን በ2024 እንደ ራእይ 11:11 ተወካይነት ተነሡ። ሞተው ሳሉ፤ ሰዶምና ግብፅ ደስ አላቸው። ሕዝቅኤል የፈላጥያን ሞት በቀሪው ዘመን ያስቀምጣል፤ “አቤቱ እግዚአብሔር! የእስራኤልን ቀሪ ፈጽመህ ታጠፋለህን?” ሲል። ሰዶም በቀሪው ዘመን መሠረት እንደ ኢሳይያስ ሰባተኛ ቀን አድጌንቲስት ቤተ ክርስቲያን ናት።

ሰማያት ሆይ፤ ስሙ፤ ምድርም ሆይ፤ አዳምጩ፤ እግዚአብሔር ተናግሮአልና፤ ልጆችን አሳድጌና አበልጥጌአለሁ፤ እነርሱ ግን በእኔ ላይ ዐመፁ። በሬው ባለቤቱን ያውቃል፤ አህያም የጌታውን ግርግም ታውቃለች፤ እስራኤል ግን አያውቅም፤ ሕዝቤም አያስተውልም።

አቤቱ ስጢአተኛ ሕዝብ፤ በኃጢአት የተጫነ ወገን፤ የክፉዎች ዘር፤ ጥፋት የሚያደርጉ ልጆች፤ እነርሱ እግዚአብሔርን ትተዋል፤ የእስራኤልንም ቅዱስ አስቈጥተዋል፤ ወደ ኋላም ተመልሰዋል። ለምን ደግሞ ትመታላችሁ? እናንተ ከዚህ በኋላ ይልቅ ትዓመፃላችሁ፤ ራስ ሁሉ ታሟል፤ ልብም ሁሉ ገሏል። ከእግር ጫማ ታች ጀምሮ እስከ ራስ ድረስ ጤናማ የሆነ ነገር በእርሱ የለም፤ ነገር ግን ቍስልና ድብደባና የበሰበሰ ቍስል ነው፤ አልተዘጉም፤ አልታሰሩም፤ በዘይትም አልለሰለሱም። ምድራችሁ ባድማ ናት፤ ከተሞቻችሁ በእሳት ተቃጥለዋል፤ ምድራችሁን በፊታችሁ እንግዶች ይበላሉ፤ በእንግዶችም እንደ ተገለጠች ባድማ ሆናለች። የጽዮንም ሴት ልጅ እንደ ወይን በታ ጎጆ፤ እንደ ዱባ እርሻ ጠባቂ ማደሪያ፤ እንደ ተከበበች

ከተማ ቀርታለች።

የሠራዊት ጌታ እጅግ ትንሽ ቅሬታ ባያስቀርልን ኖሮ፣ እኛ እንደ ሰዶም በሆንን ነበር፣ እንደ ጎሞራም በመሰልን ነበር። እናንተ የሰዶም አለቆች፣ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ እናንተ የጎሞራ ሕዝብ፣ የአምላካችንን ሕግ አድምጡ። ኢሳይያስ 1፡2-10።

በቀሪዎቹ ዘመን ሙሴና ኤልያስ በሰዶምና በግብፅ ውስጥ ይገደላሉ። ግብፅ የተበላሸ መንግሥታዊ አስተዳደር ምልክት ናት፣ ሰዶምም የተበላሸ ቤተ ክርስቲያናዊ አስተዳደር ምልክት ናት። ፈላጊነት የበጎና ልጅ በእሱድ ሕግ ጊዜ ይሞታል፤ ኢሳይያስም ይህን ከመጽሐፍ ቅዱሳዊው የቍጣ ቀን ጋር ያስተሳስረዋል፤ ይህም ወይ 1863 ነው ወይም የእሱድ ሕግ ነው። ፈላጊነት የበጎና ልጅ በእውነት የእግዚአብሔርን ቃል የሚሰሙትን ሰዎች የሚያስመስል ሐሰተኛ አምሳል ይወክላል። በቀሪዎቹ ዘመን በሙሴና በኤልያስ የሚወከሉት ይገደላሉ፣ ከዚያም ይነሣሉ። ያ ትንሣኤ በምድረ በዳ ባለ ድምፅ በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር ጀመረ። ከ2024 ጀምሮ የስንዴና የእንክርዳድ የመጨረሻ መለያየት በሂደት ላይ ነው።

በእሱድ ሕግ ጊዜ የሰባተኛው ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን እነርሱ እንደጠፉ ታውቃለች።

ይህች ከተማ ድስታችሁ አትሆንም፣ እናንተም በመካከላትዎ ያለ ሥጋ አትሆኑም፤ ነገር ግን በእስራኤል ድንበር እፈርድባችኋለሁ። እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃለችሁ፤ በሥርዓቱ አልተመለሰሁምና፣ ፍርዶቼንም አላደረጋችሁምና፣ ነገር ግን በዙሪያችሁ እንዳሉት አሕዛብ ልማድ አድርጋችኋል። እኔም በትንቢት ሳለሁ፣ የበጎና ልጅ ፈላጊዎ ሞተ። ሕዝቅኤል 11፡11-13።

የፈላጊዎ ሞት፣ ስሙ ማለት “በእግዚአብሔር የተዳነ” ቢሆንም፣ በዚህ አውድ ውስጥ “ለሞት አሳልፎ የተሰጠ” ማለት ነው፤ ይህም ከዳንኤል 11 ቁጥር 41 ውስጥ በአሥራ አንደኛው ሰዓት የሚሠሩት ሠራተኞች ከሰሜኑ ንጉሥ እጅ በሚድኑበት በዚያው ነጥብ ላይ ነው። ፈላጊዎ በእሱድ ሕግ ጊዜ በሰሜኑ ንጉሥ እጅ አሳልፎ ይሰጣል። ፈላጊዎ፣ የበጎና ልጅ፣ ትርጉሙ “እግዚአብሔር የሠራው” ማለት ነው። እግዚአብሔር ቤተ መቅደስን እንደገና በሠራበት በዚያው ነጥብ፣ በእሱድ ሕግም እንደ ድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያን ከፍ እንዲል ለማድረግ፣ በፈላጊዎ የሚወከሉት ለሞት አሳልፈው ይሰጣሉ፤ ምክንያቱም አሮጌውን የፈረሰውን ስፍራ በመልሶ የማነጽ ሥራ ከመካፈል ይልቅ ለራሳቸው የጡብያ መቃብር ይሠሩ ነበርና። ፈላጊዎ ከራስ እስከ ጫማ ድረስ ሙሉ በሙሉ በኃጢአት የተጨነን አካል፣ የኢሳይያስን ምስል ይወክላል። ያ አካል ኢሳይያስ “እየጨመረ መሄድን በዓመፅ” ሲል “ይበልጥ ይበልጥ ማመፅ” በማለት እንደ ደረጃ በደረጃ የሚጨምር ዓመፅ አድርጎ የገለጸው የአራት ትውልዶች ቀጣይ ዓመፅ መደረሻ ላይ ያለችው ሎዶቅያዊቱ የሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን ናት። በ2024 የጀመረው በመጨረሻው የፈተና ሂደት ውስጥ፣ ስንዴው ለሦስት ቀን ተኩል ሞቶ ይኖራል፣ ከዚያም ይነሣል፤ በዚያን ጊዜም ጌታ እግዚአብሔር መሆኑን ያውቃሉ።

ስለዚህ ትንቢት ተናገረላቸውና እንዲህ በላቸው፤ እንዲህ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ እነሆ፣ ሕዝቤ ሆይ፣ መቃብሮቻችሁን እከፍታለሁ፣ ከመቃብሮቻችሁም አወጣችኋለሁ፣ ወደ እስራኤልም ምድር አመጣችኋለሁ። እኔም ጌታ እንደ ሆንሁ፣ ሕዝቤ ሆይ፣ መቃብሮቻችሁን በከፈትሁ ጊዜ፣ ከመቃብሮቻችሁም ባወጣችሁ ጊዜ ታውቃለችሁ። መንፈሴንም በእናንተ ውስጥ አኖራለሁ፣ ትኖራላችሁም፣ በምድራችሁም አኖራችኋለሁ፤ በዚያን ጊዜም እኔ ጌታ እንደ ተናገርሁት እንዲሁ እንዳደረግሁት ታውቃለችሁ፣ ይላል ጌታ። ሕዝቅኤል 37፡12-14።

በእሱድ ሕግ 25 በሚወከሉት ሐሰተኛ ክህነት ያሉት በዚያን ጊዜ ጌታ እግዚአብሔር እንደሆነ ያውቃሉ። ስንዴዎቹ ጌታ እግዚአብሔር እንደሆነ በ2024 ያውቃሉ፤ እንክርዳዶቹም በጣም ዘግይቶ በእሱድ ሕግ ወቅት ወደዚያ እውቀት ይነቃሉ። ይህ ዘመን በመቃብርና በትንሣኤ ይጀምራል፣ በመቃብርና ያለ ትንሣኤን ያበቃል። በመጀመሪያው ያሉት ስንዴዎች እግዚአብሔርን ያውቃሉ፣ እርሱ የራእይ አሥራ አንድ ትንሣኤን በሚፈጽምበት ጊዜ፤ እንክርዳዶቹም በዚያው ምዕራፍ ያለው የእሱድ ሕግ የምድር መናወጥ ጊዜ ያውቃሉ።

በእነዚያ ሁለት የመንገድ ምልክቶች መካከል ያለው የኋለኛው ዝናብ ፈተና ሂደት ሁለቱንም ወገኖች ለመከር ወደ ብስለት ያመጣቸዋል።

የኢዮኤል መልእክት የወይን ቦታው መዝሙር ነው፤ ነገር ግን መጀመሪያ የሚያነሳው ጉዳይ ሰዎች የኋለኛውን ዘመን በቀደመው ዘመን መሠረት ሊለዩ ይችላሉን? የሚለው ነው። በኢዮኤል ውስጥ ያሉት “ሽማግሌዎች” ይህን ማድረግ አልቻሉም፤ ምክንያቱም በእኩል ሌሊት የሚመጣው የንቃት ጥሪ ሲደርስ እነርሱ ተቆርጠው ይጣላሉ—ከጌታ አፍ ይተፋሉ፤ ይህም ምድር አውሬው አፋን ከፍቶ ለመናገር በሚቆምበት ቦታ ነው፤ እርሱም ደግሞ የበለጻም አህያዩ የተናገረበት፤ እንዲሁም የዮሐንስ መጥምቁ አባት የተናገረበት ቦታ ነው።

በ“ሽማግሌዎች አሮጌዎች” ላይ የሚመጣው ፍርድ፣ “ይህ በአባቶቻችሁ ዘመን ሆኖ ያውቃልን?” በሚለው ጥያቄ ላይ የተመሠረተ ነው። ክፍሉ “ይህን ስሙ” ብሎ ይከፈታል። ከዚያም ሁለት ምስክሮችን ያቀርባል፤ አንደኛው ከአራት ትውልዶች የሰዎች ሲሆን፣ ሌላው ደግሞ ከአራት ዓይነቶች ነፍሳት ነው። ከዚያም በእኩል ሌሊት ጩኸት ይነቃቃሉ፣ ነገር ግን እንደ እግዚአብሔር የተመረጡ የቃል ኪዳን ሕዝብ ተተው እንደ ሆኑ ያገኛሉ። የተተዉት ወይን ስላልነበራቸው አይደለም፤ የተተዉት የተሳሳተ ወይን ስላላቸው ነው። በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ፣ የኢዮኤል አዲስ ወይን ዘይት ነው።

መዳናቸው የተመሠረተው የኋለኛው ዝናብ መልእክት “አዲሱን ወይን” ይቀበሉ እንደሆነ በሚያመለክቱት ቃላት ላይ ነው። “አሮጌዎቹና የጥንት ሰዎች” ደግሞ በኢሳይያስ “የኤፍሬም ሰካራሞች” ተብለው ይሳሉ፤ ኤፍሬምም በራእይ ሰባት ውስጥ በታተሙት መካከል አይወከልም። በወንድሙ በምናሴ ይተካል። ከምናሴ የበለጠ ክፉ ንጉሥ ማግኘት አስቸጋሪ ነው፤ ነገር ግን እርሱ የኤፍሬምን ሰካራሞች ይተካል።

“የራሳቸውን መንፈሳዊ ዝቅተኛነት አሳዘኝ ሆኖ የማይሰማቸው፣ በሌሎችም ኃጢአት ላይ የማይለቅሱ ወገኖች፣ ያለ እግዚአብሔር ማጎተም ይቀራሉ። ጌታ መልእክተኞቹን፣ በእጃቸው የማጥፊያ መሣሪያ የያዙትን ሰዎች እንዲህ ብሎ ያዛቸዋል፡- ‘ከእርሱ በኋላ በከተማይቱ ውስጥ ሂዱ፣ ግደሉም፤ ዓይናችሁ አትራራ፣ አትራራም፤ ሽማግሌዎችንና ወጣቶችን፣ ደናግልንና ሕፃናትን፣ ሴቶችንም ፈጽሞ ግደሉ፤ ነገር ግን ምልክቱ ባለበት ሰው ማንኛውንም አትቅረቡ፤ ከመቅደሴም ጀምሩ። ከዚያም በቤቱ ፊት ከነበሩት ሽማግሌዎች ጀምሩ።”

“እዚህ ቤተ ክርስቲያን—የጌታ መቅደስ—የእግዚአብሔር ቍጣ መቅሠፍትን ለመጀመሪያ ጊዜ እንደ ተሰማት እናያለን። ሽማግሌዎቹ፣ እግዚአብሔር ታላቅ ብርሃን የሰጣቸውና የሕዝቡ መንፈሳዊ ጥቅሞች ጠባቂዎች ሆነው የቆሙት፣ አደራቸውን ከዱ። እነርሱ እንደ ቀድሞ ዘመን ተአምራትንና የእግዚአብሔር ኃይል የተለየ መገለጥ መጠበቅ እንደማያስፈልገን የሚል አቋም ወስደዋል። ዘመናት ተለውጠዋል። እነዚህ ቃላት እምነት ማጣታቸውን ያበረታታሉ፣ እነርሱም፡- ጌታ መልካም አያደርግም፣ ክፉም አያደርግም ይላሉ። ሕዝቡን በፍርድ ለመቅጣት እጅግ መሐሪ ነው ይላሉ። ስለዚህ “ሰላምና ደኅንነት” የሚለው ጩኸት፣ ከዚህ በኋላ ድምፃቸውን እንደ መለከት ከፍ አድርገው ለእግዚአብሔር ሕዝብ መተላለፋቸውንና ለያዕቆብ ቤት ኃጢአታቸውን ፈጽሞ የማያሳዩ ሰዎች ነው። የማይጮኹ እነዚህ ድምፅ አልባ ውሾች የተቀየሙ አምላክ ጽድቅ ያለውን በቀል የሚሰሙ እነርሱ ናቸው። ወንዶች፣ ደናግል፣ እና ሕፃናት ሁሉ በአንድነት ይጠፋሉ።”

ታማኞቹ እያለቀሱና እየተከዙ ያሉባቸው እርኩሰቶች በውሱን የሰው ዓይኖች ሊታወቁ የሚችሉት ብቻ ነበሩ፤ ነገር ግን ከእነዚህ ይልቅ እጅግ የከፋት ኃጢአቶች፣ የንጹሑንና የቅዱሱን እግዚአብሔር ቅንዓት የሚያስነሡት፣ ያልተገለጡ ነበሩ። ታላቁ ልብን መርማሪ በዓመፀ ሠራተኞች በስውር የተፈጸመውን ኃጢአት ሁሉ ያውቃል። እነዚህ ሰዎች በማታለያዎቻቸው ውስጥ ይህንነት እንዳላቸው ሊሰማቸው ይጀምራል፤ እርሱም ታጋሽ ስለሆነ ጌታ አያይም ይላሉ፣ ከዚያም ምድርን እንደተዋት ያለ ሁኔታ ይሠራሉ። ነገር ግን ግብዝነታቸውን ያጋልጣል፤ እነርሱም በትጋት ሊሰውሯቸው የተጠነቀቁባቸውን

ኃጢአቶች በሌሎች ፊት ይገልጻሉ።

“የደረጃ ብልጫም ሆነ ክብር፣ ወይም የዓለማዊ ጥበብ ልዕልና፣ ወይም በቅዱስ ሹመት ያለ ማንኛውም ሥፍራ፣ ሰዎች ለራሳቸው አታላይ ልብ በተተዉ ጊዜ መርህን ከመሥዋዕት እንዳያደርጉ አይጠብቃቸውም። እንደ ብቁና ጻድቃን የተቆጠሩ ሰዎች በክህደት መሪዎች እንደሆኑ፣ በግዴላሽነትም እና በእግዚአብሔር ምሕረቶች መበደል ምሳሌዎች እንደሆኑ ይገለጻሉ። ክፉ መንገዳቸውን እርሱ ከእንግዲህ ወዲህ አይታገሥም፤ በቁጣውም ያለ ምሕረት ይፈርድባቸዋል።”

“ጌታ ታላቅ ብርሃን ከተቀበሉና ቃሉን ለሌሎች በማገልገል ጊዜ ኃይሉን ያስተዋሉ ከነበሩት ሰዎች መካከል ከእነርሱ ማኅበሩን መልቀቅ በእርግጥ በልቡ የማይወድደው ነገር ነው። እነርሱ አንድ ወቅት በእርሱ ፊት የታመኑ አገልጋዮቹ ነበሩ፣ በመገኘቱና በመሪነቱም የተከበሩ ነበሩ፤ ነገር ግን ከእርሱ ራቁ፣ ሌሎችንም ወደ ስህተት መሩ፤ ስለዚህም ከመለኮታዊ የማይረከፍ ፍርድ በታች ይመጣሉ።” Testimonies, volume 5, 211, 212.

ኢዮኤል “ሽማግሌዎችን” ሲለይ ለሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን መሪነት እየተናገረ ነው፤ ነገር ግን ኢሳይያስ ከተማሩት ጋር በሚነጻጸሩት ስም እንደሚጠራቸው ላልተማሩት ደግሞ እየተናገረ ነው። ኢዮኤል በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ለፀሐይ ለሚሰግዱት የጥንት ሰዎች እየተናገረ ነው፤ እነርሱም በምዕራፍ ዘጠኝ መጀመሪያ የሚፈረድባቸው ናቸው። ደግሞም “ይህን ስሙ፣ እናንተ ሽማግሌዎች፣ የምድርም ነዋሪዎች ሁሉ አድምጡ” ሲል ለሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ላይቲ ደግሞ እየተናገረ ነው።

በምዕራፍ ስምንት ያሉት ሃያ አምስቱ ሰዎች፣ ጀርባቸውን ወደ መቅደሱ በማድረግ ለፀሐይ በሚሰግዱበት የእሑድ ሕግ ላይ ይገኛሉ። እነርሱ፣ ከቆሬ፣ ዳታንና አቤሮን ጋር የቆሙት የሁለት መቶ አምሳው ዓመፀ “አስራት” ናቸው። ሃያ አምስቱ ሰዎች፣ በመንፈስ ትንቢት መሠረት በ1888 የተደገመው ዓመፀ ምልክት ናቸው፤ ይህም በ9/11 ጀምሮ እስከ የእሑድ ሕግ ድረስ ያለውን የላኦዲቅያዊቱ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን መሪነት ዓመፀ የሚያመለክት ምሳሌ ሆኗል። ኢሳይያስም በምዕራፍ ስድስት ጥበባቸውን በውስጣቸው ጥሬ ነገር እንዳለባቸው “አስራት” እንደሚለያቸው በዚያው ዘመን እነርሱ የዓመፀ “አስራት” ይወክላሉ።

ኢዮኤል ለአድቪንቲዝም የሚያስታውቀው ማስጠንቀቂያ ይህ ነው፤ እነርሱ የምሕረታቸውን ዘመን በኃጢአት ሞልተው ስለ ነበር የምሕረታቸው ደጅ ተዘግቶባቸዋል፤ ይህም ሙላት ከራሳቸው እስከ ጣቶቻቸው ድረስ እንዳለ ደዌ ተመስሎ ቀርቧል። ይህም የኋለኛው ዝናብ መልእክት ከአፋቸው እንደ ተቆረጠ ያሳያል። ኢሳይያስም በሃያ ዘጠነኛው ምዕራፍ ይህንኑ እውነታ ይገልጻል።

ቆዩ፣ ተደነቁም፤ ጩኹ፣ አልቅሱም፤ ሰክረዋል፣ ነገር ግን በወይን አይደለም፤ ይወዛወዛሉ፣ ነገር ግን በሚያሰክር መጠጥ አይደለም። እግዚአብሔር በእናንተ ላይ የጥልቅ እንቅልፍ መንፈስን አፍስሰባችኋልና፣ ዓይኖቻችሁንም ዘግቶአል፤ ነቢያቱንና አለቆቻችሁን፣ ባለራእዮቹንም ከድኖአል። ራእይም ሁሉ የታተመ መጽሐፍ ቃል እንደ ሆነ ለእናንተ ሆኖአል፤ ሰዎችም፡- “ይህን እባክህ አንብብልኝ” ብለው ለሚያነብ ሰው ይሰጡታል። እርሱም፡- “የታተመ ነውና አልችልም” ይላል። መጽሐፉም፡- “ይህን እባክህ አንብብልኝ” ተብሎ ለማያነብ ሰው ይሰጠዋል። እርሱም፡- “እኔ ማንበብ አልችልም” ይላል።

ስለዚህም ጌታ እንዲህ አለ፤ ይህ ሕዝብ በአፉ ወደ እኔ ይቀርባል። በከንፈሩም ያከብረኛል፤ ልቡን ግን ከእኔ እጅግ አርቆአል። እኔንም መፍራታቸው በሰዎች ትእዛዝ የተማረ ነው፤ ስለዚህ፣ እነሆ፣ በዚህ ሕዝብ መካከል ድንቅ ሥራ፣ አዎን፣ ድንቅና አስደናቂ ሥራ አደርግ ዘንድ እቀጥላለሁ፤ የጥበባቸው ጥበብ ትጠፋለችና፣ የብልሆቻቸውም ማስተዋል ይሰውራል። ምክራቸውን ከጌታ ለመሰወር በጥልቅ የሚፈልጉ፣ ሥራቸውም በጨለማ የሚሆን፣ እነርሱም፡- ማን ያየናል? ማንስ ያውቀናል? የሚሉ ወዮላቸው። ነገሮችን

ገልብጦችሁ መመልከታችሁ እንደ ሸክላ ሠሪ ጭቃ ይቆጠራልና፤ የተሠራው ነገር ለሠራው፡- አልሠራኝም ይላልን? ወይስ የተቀረጸው ነገር ለቀረጸው፡- ማስተዋል አልነበረውም ይላልን? ኢሳይያስ 29፡9-16።

“ጥበቦቻቸው” ያላቸው “ማስተዋል” በእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል መፈታቱ ላይ የተመሠረተ ነው። በአድቪንቲዥም የተበላሹ ተቋማት ውስጥ የሰለጠኑ ሰዎች የትንቢትን መጽሐፍ ማንበብ አይችሉም፤ እነርሱም እግዚአብሔርን ማስተዋል የሌለው እንደሆነ ይወነጅሉታል። ትንቢቱ በሚፈታ ጊዜ ሊያስተውሉት አይችሉም፤ ስለዚህ ማስተዋል የሌለው እግዚአብሔር እንደሆነ ይወነጅሉታል፤ በዚህም ሁኔታ ነገሮችን ተገልብጠው ያቆማሉ። በአድቪንቲዥም ያሉት የተማሩም ሆኑ ያልተማሩ ሰዎች ምሕረት የሚዘጋበት ጊዜ ከመድረሱ በፊት የሚፈታውን ትንቢት ሊያስተውሉ አይችሉም፤ የኢዮኤልም መጽሐፍ “ሽማግሌዎችን” እንዲሰሙ ያዛል፤ እነርሱ ግን ሲሰሙ የማይሰሙ፣ ሲያዩም የማይዩ ክፍል ናቸው።

የእነርሱ ዓመፅ እጅግ ዋና ልብ ክርስቶስን መጀመሪያውና መጨረሻው እንደ ሆነ ማወቅ ባለመቻላቸው ውስጥ ተገልጦአል። ይህም “ይህ በዘመናችሁ ሆኖአልን? ወይስ በአባቶቻችሁ ዘመን እንኳ?” የሚለው ጥያቄ የተቀረበበት የምዕራፉ አውድ ነው።

በአባቶቻችሁ ታሪክ ውስጥ እኩለ ሌሊት ጩኸት ላይ የነቁ ሕዝቦች ራሳቸውን ሰነፍ ደናግል መሆናቸውን ብቻ ያገኙበት ጊዜ ነበረን? በ1844 በኤክስተር የሰፈረ ስብሰባ ላይ ሚሊራውያን እንደ ተነሡት ሁሉ፣ “ሽማግሌዎች” “ንቁ” ተብለው ታዘዘዋል። የአሥሩ ደናግል ምሳሌ በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ ቃል በቃል የተፈጸመው የአድቪንቲስት ሕዝብ ልምምድ ምሳሌ ነው፤ በመጨረሻዎቹም ዘመናት ደግሞ እንደዚያው ቃል በቃል ይፈጸማል። የላኦዲቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲዥም የቤተ ክርስቲያናቸው መሠረታዊ ታሪክ በመጨረሻዎቹ ዘመናት እንደሚደገም ማስተዋል አለመቻሉ፣ ትንቢታዊውን መልእክት የሚከፍት ቁልፍ የሆነውን ትንቢታዊ መርህ ያጠናክራል። ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ ሕግ ብቻ ሳይሆን፣ የምሕረት ጊዜ ከመዘጋቱ በፊት የሚፈታው የኢየሱስ ክርስቶስ ባሕርይ ራዕይ ልብ ደግሞ ነው።

ኢዮኤል እንዲህ ብሎ ይጠይቃል፤ “ይህ በዘመናችሁ ሆኖአልን? ወይስ በአባቶቻችሁ ዘመን ሆኖአልን?” ወይም እንዲህ ተብሎ ሊጠየቅ ይችላል፤ “በአባቶቻችሁ ዘመን አዲስ ቃል ኪዳን ሕዝብን ከአሮጌ ቃል ኪዳን ሕዝብ የለየ የፈተና ሂደት ነበረን?” ነበረ፤ ይህም መለየት በምሳሌው ውስጥ እንደ ዘይት በተወከለው ትንቢታዊ መልእክት ተፈጽሞአል። “ይህ በዘመናችሁ ወይስ በአባቶቻችሁ ዘመን ሆኖአልን?” የሚለው ወዲያውኑ በአባቶቻቸው ዘመን የሆነው ነገር ከአራት ትውልዶች በላይ እየጨመረ ከመጣ ጥፋት በኋላ የመጣ ንቃት እንደነበረ ያሳያል፤ ይህም መልእክቱን በአራት ትውልዶች ላይ እንዲነገር በተሰጠው ትእዛዝ እና ደግሞ በእየጨመረ የሚሄድ ጥፋትን በሚወክሉት አራቱ ነፍሳት ተወክሎአል። ኢዮኤል በእኩለ ሌሊት ጩኸት ጊዜ ከእምነት ወደ ኋላ ተመልሶ በክህደት የወደቀች ቤተ ክርስቲያን ላይ የተነገረ የፍርድ አዋጅ ነው። በቅዱስ ታሪክ ውስጥ ከሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ይልቅ ታላቅ ብርሃንን የተቃወመ ሌላ ቤተ ክርስቲያን የለም። እውነትን እንደዚህ ባለ መልኩ የሚቃወም ዓይነት አመፅ ምልክት “ቅፍርናሆም” ተብሎ ይወከላል።

በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“በቅፍርናሆም ኢየሱስ ወዲያና ወዲህ በሚያደርጋቸው ጉዞዎቹ መካከል ይኖር ነበር፣ እናም ‘የራሱ ከተማ’ ተብሎ የታወቀ ሆነ። እርስዎም በገሊላ ባሕር ዳርቻ ላይ ነበረች፣ ምናልባትም በውብዋ የጌኔሳሬጥ ሜዳ ላይ ባትሆን እንኳ በድንበሯ አቅራቢያ ነበረች።” The Desire of Ages, 252.

“በእግዚአብሔር ልጆች ነን ብለው ከሚናገሩት መካከል ምን ያህል ጥቂት ትዕግሥት ተገልጦአል፣ ስንት መራራ ቃላት ተነግረዋል፣ ከእምነታችን ውጭ ባሉት ላይ ስንት ውግዘት ተነግሯል። ብዙዎች ሌሎች ቤተ ክርስቲያናት የሚካተቱትን እንደ ታላላቅ ኃጢአተኞች ተመልክተዋል፤ ነገር ግን ጌታ እንዲህ አድርጎ አያያቸውም። እንዲህ አድርገው በሌሎች ቤተ ክርስቲያናት አባላት ላይ የሚመለከቱ ሰዎች፣

ከእግዚአብሔር ብርቱ እጅ በታች ራሳቸውን ለማዋረድ ያስፈልጋቸዋል። የሚወቅሷቸው እነዚያ ሰዎች ግን ብዙ ብርሃን ሳይሆን ጥቂት ብርሃን፣ ጥቂት ዕድሎችና ልዩ መብቶች ብቻ ኖሯቸው ሊሆን ይችላል። የእኛ ቤተ ክርስቲያናት ብዙ አባላት ያገኙትን ብርሃን እነርሱ ቢኖራቸው ኖሮ፣ እጅግ ይበልጥ በፍጥነት ሊገሰግሱ ይችሉ ነበር፤ እምነታቸውንም ለዓለም ይበልጥ በተሻለ ሁኔታ ሊወክሉ ይችሉ ነበር። በብርሃናቸው የሚመኩ፣ ነገር ግን በእርሱ መሠረት ለመመላለስ የሚሳናቸውን በተመለከተ ክርስቶስ እንዲህ ይላል፤ 'ነገር ግን እኔ እላችኋለሁ፣ በፍርድ ቀን ለጢሮስና ለሲዶና ከእናንተ ይልቅ የሚቀልላቸው ይሆናል። አንቺም ቀፍርናሆም [ታላቅ ብርሃን የተሰጣቸው ሰባተኛ ቀን አድቤንቲስቶች]፣ እስከ ሰማይ ከፍ ያልሽ [በልዩ መብት አንጻር]፣ እስከ ሲኦል ድረስ ትወርዳለሽ፤ በአንቺ ውስጥ የተደረጉት ኃያላን ሥራዎች በሰዶም ውስጥ ተደርገው ቢሆኑ ኖሮ፣ እስከ ዛሬ ድረስ በኖረች ነበርና። ነገር ግን እኔ እልሻለሁ፣ በፍርድ ቀን ለሰዶም ምድር ከአንቺ ይልቅ የሚቀልላት ይሆናል።' በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ እንዲህ አለ፤ 'አባት ሆይ፣ የሰማይና የምድር ጌታ ሆይ፣ እነዚህን ነገሮች ከጥበቦችና ከአስተዋዎች [በራሳቸው ግምት] ሰውረህ፣ ለሕፃናት ስለ ገለጥሃቸው አመሰግንሃለሁ።'"

"አሁንም እናንተ ይህን ሥራ ሁሉ ስላደረጋችሁ፣ እግዚአብሔር ይላል፤ እኔም ማለዳ ተነሥቼ ተናገርኋችሁ፣ ነገር ግን አልሰማችሁም፤ ጠራኋችሁም፣ እናንተ ግን አልመለሰችሁም፤ ስለዚህ በስሜ የተጠራውን ይህን ቤት፣ እርሱንም የምትታመኑበትን፣ ለእናንተና ለአባቶቻችሁ የሰጠሁትንም ስፍራ፣ በሺሎም እንዳደረግሁት አደርግበታለሁ። እንዲሁም የኤፍሬምን ዘር ሁሉ፣ ወንድሞቻችሁን ሁሉ እንደ ጣልሁ ከፊቱ እጥላችኋለሁ።"

"ጌታ በመካከላችን እጅግ አስፈላጊ የሆኑ ተቋማትን መሥርቶአል፤ እነርሱም የሚመሩት ዓለማዊ ተቋማት እንደሚመሩ ሳይሆን እንደ እግዚአብሔር ሥርዓት መሠረት ሊሆን ይገባል። በማንኛውም መንገድ የሚጠፉ ነፍሳት እንዲድኑ ለክብር ብቻ በተቀና ዓይን ሊተዳደሩ ይገባል። ለእግዚአብሔር ሕዝብ የመንፈስ ምስክሮች መጥተዋል፤ ነገር ግን ብዙዎች ለተግሣድ፣ ለማስጠንቀቂያ፣ እና ለምክር ጀሮ አልሰጡም።"

"እንግዲህ ይህን ስሙ፣ እናንተ ሞቾች ሕዝብ እና ማስተዋል የሌላችሁ፤ ዓይኖች አሏችሁ ነገር ግን አታዩም፤ ጀሮዎች አሏችሁ ነገር ግን አትሰሙም፤ እኔን አትፈሩም? ይላል እግዚአብሔር፤ በፊቱስ አትንቀጠቀጡም? እኔ አሸዋን ለባሕር ድንበር አድርጌ፣ እንዳይሻገረው ለዘላለም ሥርዓት አኑሬአለሁ፤ ማዕበሉም ቢናወጥ እንኳ አያሸንፍም፤ ቢጮኽም እንኳ አይሻገረውም። ነገር ግን ይህ ሕዝብ ዓማፂና አመፀኛ ልብ አለው፤ ፈቀቅ ብለው ሄደዋል። በልባቸውም፣ እንግዲህ በዘመኑ ዝናብን፣ ቀደምንም ሆነ ዘገየውንም የሚሰጡንን፣ ለመከሩም የተወሰኑትን ሳምንታት ለእኛ የሚጠብቀውን እግዚአብሔር አምላካችንን እንፍራ አይሉም። ኅጢአታችሁ እነዚህን ነገሮች አርቀዋል፤ ኃጢአቶቻችሁም መልካሙን ከእናንተ ከልክለዋል።... የድሀ አደጎችን ጉዳይ፣ የአባት የሌላቸውን ጉዳይ አይፈርዱም፣ ሆኖም ይበለጹጋሉ፤ የችግረኞችንም መብት አያስፈርዱም። ስለ እነዚህ ነገሮች አልቀጣም? ይላል እግዚአብሔር፤ እንደዚህ ባለ ሕዝብ ላይ ነፍሴ አትበቀልም?"

"ጌታ እንዲህ ለማለት ይገደድን፤ 'ስለዚህ ሕዝብ አትጸልይ፣ ስለ እነርሱም ልመና ወይም ጸሎት አታቅርብ፣ ለእኔም ምልጃ አታድርግ፤ እኔ አልሰማህምና?' 'ስለዚህ ዝናቡ ተከልክሏል፣ የኋለኛውም ዝናብ አልነበረም... ከአሁን ጊዜ ጀምሮ ወደ እኔ እየጮኽህ፡- አባቴ ሆይ፣ አንተ የወጣትነቴ መሪ ነህ አትልም?"

Review and Herald, August 1, 1893.